

veným správcem Josefem T-em, nýbrž soudí, že Julie H-ová tak učinila toliko jménem vlastním, jako spoluvlastnice domu oprávněná ostatními spoluvlastníky k volnému nakládání se sporným bytem. Julie H-ová byla tedy podle toho oprávněna užívatí bytu podle § 829 obč. zák. a nakládati s ním, ovšem pokud se nedotýkala práv ostatních spoluvlastníků. To se pronájmem bytu žalovanému Arnoštu E-ovi nestalo a proto ostatní spoluvlastníci nemohli odporovati tomuto pronájmu z důvodu spoluvlastnictví a žádati jeho zrušení; žalovaný E. mohl se opřít jako odvodce Julie H-ové o její právo spoluvlastnické a o právo propůjčené jí k volnému nakládání s bytem. Julie H-ová nemohla ovšem nájemní smlouvou se žalovaným sjednanou zavázati všechny spoluvlastníky smluvně, nýbrž zavázala jen sebe a jen ona jest smluvní stranou žalovaného. Tím, že žalobce koupil její spoluvlastnický podíl, nevstoupil ještě do nájmu od ní sjednaného. Kupem se nájem ruší a v kupní smlouvě ujednal také žalobce s Julií H-ovou, že ona sporný byt do 25. března 1927 odevzdá. Podle zásady § 1120 obč. zák. musí nájemník, jehož právo není vloženo v knihách, ustoupiti novému nabyvateli po náležité výpovědi. Nájemník nemůže podle § 1102 obč. zák. novému nabyvateli namítati, že zaplatil předem více než jednu nájemní lhůtu, leč by to bylo vyznačeno v pozemkové knize. Žalobce mohl by se tedy jako nabyvatel spoluvlastnického podílu Julie H-ové, jež své právo užívací podle § 829 obč. zák. přenechala pronájmem žalovanému, domáhati vyklizení jen řádnou výpovědí se svolením soudu, podléhal-li dům ochraně nájemníků. Takovéto výpovědi žalobce netvrdí a proto jeho žaloba o vyklizení není opodstatněna. Dohoda Julie H-ové se žalobcem o vyklizení bytu se žalovaného netýče, ježto on přímou smluvní stranou nebyl. Mylně se domnívá dovolatel, že nájemní právo propůjčené spoluvlastnicí Julií H-ovou druhému žalovanému E-ovi zaniklo již tím, že svůj spoluvlastnický podíl zcizila. Právo nájemní zaniká ovšem zánikem věci (§ 1112 obč. zák.), avšak podíl Julie H-ové nezanikl prodejem, nýbrž byl pouze převeden na žalobce. Proto také nezanikl nájem sjednaný Julií H-ovou pouhým prodejem jejího podílu, nýbrž k jeho zrušení bylo zapotřebí zákonného důvodu, na př. výpovědi.

Čís. 7891.

Dal-li příjemce věřiteli směnku na částečnou úhradu dluhu s výslovným zmocněním, by si ji věřitel sám vyplnil aniž byla ujednána výplata valuty, nejde o protismluvní vyplnění směnky, dodal-li věřitel ve směnce »hodnota ve súčtování«.

(Rozh. ze dne 17. března 1928, Rv I 452/28.)

K námitkám žalovaného ponechal procesní soud první stolice směnečný platební příkaz v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Pokud se vytýká neúplnost řízení v tom směru, že není svědecky zjištěno, že dodatek na směnce »den

Wert in Verrechnung» vepsal vlastnoručně žalovaný, je to sice pravda, ale je to nerozhodné, když jednak oba slyšení svědkové seznali a soud zjistil, že žalovaný akceptant dal žalobkyni akcept na částečnou úhradu svého dluhu s výslovným zmocněním, by si ji sama vyplnila, což se stalo, jednak důvod směnečného závazku není ani všeobecnou, tím méně zvláštní náležitostí směnky ve smyslu čl. 4 sm. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dodatek na směnce »Wert in Verrechnung« nemá pro platnost směnky významu (čl. 4 a 7 sm. ř.). Námitka nevyplacené valuty, kterou žalovaný vznesl z důvodu, že onen dodatek neodpovídá skutečnosti, může být opřena jenom o to, že výplata valuty byla smluvně ujednána a že námitku tuto lze vznést proti žalobci. Vyplnila-li však žalobkyně směnku slovy »hodnota v súčtování«, nejde o protismluvní vyplnění, jež by mohlo bránit uplatnění směnky, když žalovaný ani netvrdil, že se stala opačná úmluva, an se dodatek netýká podstatné náležitosti směnky a žalovaný ani nepopírá dluh, který směnka měla krýti.

Čís. 7892.

Zcizitel obchodního závodu není, otálí-li nabyvatel závod převzítí, ani podle § 968 ani podle § 1425 obč. zák. oprávněn k návrhu, by byl pro závod zřízen soudem sekvestr.

(Rozh. ze dne 22. března 1928, R I 50/28.)

Návrhu, by byl zřízen správce pro závod F., soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Navrhovatel opřel návrh na zřízení sekvestra pro závod F. jedině o ustanovení § 968 obč. zák., ačkoliv podle žádosti nejde o uschování, jež má na zřeteli § 968 obč. zák., nýbrž o vedení závodu, který navrhovatel pro naprostý nedostatek provozovacího kapitálu dále nemůže vésti. Takového sekvestra nelze na základě ustanovení § 968 obč. zák. zřídit a měl první soudce návrh zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Navrhovatel tvrdí, že se zavázal odevzdati odpůrkyni svůj závod se všemi aktivy a pasivy a že se odpůrkyně zdráhá převzítí závod, takže byl nucen podati na ni žalobu. Podle nepopřeného tvrzení odpůrkyně projednává se spor u krajského soudu v Ch. Rekursní soud správně uznal, že obchodní závod nelze odevzdati v úschovu ve smyslu § 968 obč. zák. Nelze ho však ani »složiti na soudě« podle § 1425 obč. zák. § 968 obč. zák. stanoví, že, dá-li se věc, na kterou si někdo činí nárok,